

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

DYREKTYWA RADY

dnia 22 marca 1982 r.

w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z przemysłu elektrolizy chlorków metali alkalicznych

(82/176/EWG)

(Dz.U. L 81 z 27.3.1982, str. 29)

zmienione przez:

► **M1** Dyrektywa Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r.

Dziennik Urzędowy

nr	strona	data
L 377	48	31.12.1991

DYREKTYWA RADY

dnia 22 marca 1982 r.

w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z przemysłu elektrolizy chlorków metali alkalicznych

(82/176/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100 i art. 235,

uwzględniając dyrektywę 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽³⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu ochrony środowiska wodnego Wspólnoty przed zanieczyszczeniem przez niektóre substancje niebezpieczne art. 3 dyrektywy 76/464/EWG wprowadza system uprzednich zezwoleń ustalający normy emisji dla zrzutów substancji wymienionych w wykazie I w Załączniku do tej dyrektywy; art. 6 wymienionej dyrektywy przewiduje, że dla tych norm emisji należy ustanowić wartości dopuszczalne, jak również wskaźniki jakości dla środowiska wodnego dotkniętego tymi odprowadzanymi substancjami;

rtęć i jej związki zawiera wykaz I;

Państwa Członkowskie są zobowiązane do stosowania wartości dopuszczalnych, z wyjątkiem przypadków, gdy mogą one stosować wskaźniki jakości;

ponieważ w dużym stopniu przyczyną zanieczyszczenia spowodowanego odprowadzaniem rtęci do wody jest proces elektrolizy chlorków alkalicznych, przede wszystkim należy ustanowić wartości dopuszczalne dla tego przemysłu oraz ustalić wskaźniki jakości dla środowiska wodnego, do którego odprowadzana jest rtęć z tego przemysłu; w związku z tym takie zrzuty powinny wymagać uprzednich zezwoleń;

wskaźniki jakości muszą eliminować zanieczyszczenie rtęcią różnych elementów środowiska wodnego, które mogą być dotknięte oddziaływaniem zrzutów przemysłu elektrolizy chloro-alkalicznej zawierających rtęć;

takie wskaźniki jakości muszą być ustanowione wyraźnie w tym celu, a nie z zamiarem ustanowienia reguł odnoszących się do ochrony konsumenta albo obrotu produktami pochodzącymi ze środowiska wodnego;

należy ustanowić szczególną procedurę monitorowania, aby umożliwić Państwom Członkowskim wykazanie, iż wskaźniki jakości są dotrzymywane;

w celu skutecznego wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy należy ustanowić przepis w sprawie monitorowania przez Państwa Członkowskie środowiska wodnego dotkniętego oddziaływaniem zrzutów rtęci; art. 6 dyrektywy 76/464/EWG nie przewiduje kompetencji w zakresie wprowadzania takiego monitorowania; ze względu na to, że szczególne kompetencje nie zostały przewidziane w Traktacie, należy powołać się na art. 235 Traktatu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. C 169 z 6.7.1979, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 341 z 31.12.1980, str. 24.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 83 z 2.4.1980, str. 16.

▼B

ważne jest, aby co pięć lat Komisja przekazywała Radzie porównawczą ocenę realizacji niniejszej dyrektywy przez Państwa Członkowskie;

ponieważ wody gruntowe stanowią przedmiot szczególnej dyrektywy, zostają one wyłączone z zakresu niniejszej dyrektywy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa:

- zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 76/464/EWG ustala wartości dopuszczalne dla norm emisji rtęci w zrzutach odprowadzanych z zakładów przemysłowych, w rozumieniu art. 2 lit. d) niniejszej dyrektywy,
- zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 76/464/EWG ustala wskaźniki jakości dla rtęci w środowisku wodnym,
- zgodnie z art. 6 ust. 4 dyrektywy 76/464/EWG określa terminy spełnienia warunków określonych w zezwoleniach udzielonych przez właściwe władze Państw Członkowskich w odniesieniu do istniejących zrzutów,
- zgodnie z art. 12 ust. 1 dyrektywy 76/464/EWG ustanawia metody referencyjne pomiaru umożliwiające określenie zawartości rtęci w zrzutach i w środowisku wodnym,
- zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 76/464/EWG ustanawia procedurę monitorowania,
- wymaga od Państw Członkowskich współpracy w przypadku zrzutów oddziałujących na wody więcej niż jednego Państwa Członkowskiego.

2. Niniejsza dyrektywa dotyczy wód, określonych w art. 1 dyrektywy 76/464/EWG, z wyjątkiem wód gruntowych.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „rtęć” oznacza:
 - pierwiastek chemiczny rtęć,
 - rtęć zawartą w którymkolwiek z jej związków;
- b) „wartości dopuszczalne” oznaczają:
 - wartości określone w załączniku I;
- c) „wskaźniki jakości” oznaczają:
 - wymagania określone w załączniku II;
- d) „zakład przemysłowy” oznacza:
 - zakład, w którym wykonuje się elektrolizę chlorków alkalicznych w elektrolizerach rtęciowych;
- e) „istniejący zakład” oznacza:
 - zakład przemysłowy działający w dniu notyfikacji niniejszej dyrektywy;
- f) „nowy zakład” oznacza:
 - zakład przemysłowy, który zaczął działać po dniu notyfikacji niniejszej dyrektywy,
 - istniejący zakład przemysłowy, którego zdolności przerobowe w zakresie elektrolizy chlorków alkalicznych w elektrolizerach rtęciowych zostały znacznie zwiększone po dniu notyfikacji niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

1. Wartości dopuszczalne, obowiązujące terminy dostosowania się do tych wartości oraz procedura monitorowania zrzutów określone są w załączniku I.

▼B

2. Zezwolenia określone w art. 3 dyrektywy 76/464/EWG muszą zawierać przepisy co najmniej tak rygorystyczne, jak przepisy zawarte w załączniku I do niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem przypadków, gdy Państwo Członkowskie przestrzega przepisów art. 6 ust. 3 dyrektywy 76/464/EWG na podstawie załączników II i IV do niniejszej dyrektywy.

Zezwolenia podlegają przeglądowi co najmniej raz na cztery lata.

3. Nie naruszając swoich zobowiązań wynikających z ust. 1 i 2 oraz przepisów dyrektywy 76/464/EWG, Państwa Członkowskie mogą udzielać zezwoleń dla nowych zakładów wyłącznie, jeżeli zezwolenia te zawierają odwołanie się do norm odpowiadających najlepszym dostępnym środkom technicznym zapobiegania zrzutom rtęci.

Niezależnie od przyjętych metod, jeżeli z przyczyn technicznych zamierzone środki nie odpowiadają najlepszym dostępnym środkom technicznym, Państwo Członkowskie przedstawia Komisji uzasadnienie tych powodów przed wydaniem jakiegokolwiek zezwolenia.

W ciągu trzech miesięcy Komisja prześle sprawozdanie do Państw Członkowskich, w którym przedstawia swoją opinię na temat odstępowania określonego w akapicie drugim.

4. Referencyjna metoda analizy dla określenia obecności rtęci podana jest w załączniku III.1. Można korzystać z innych metod, pod warunkiem że limity wykrywania, precyzyjność i dokładność takich metod są co najmniej tak dobre, jak ustanowiono w załączniku III.1. Dokładność wymagana dla pomiarów ścieków podana jest w załączniku III.2.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie, których to dotyczy, są odpowiedzialne za monitorowanie środowiska wodnego dotkniętego oddziaływaniem zrzutów przemysłowych. W przypadku zrzutów oddziałujących na wody kilku Państw Członkowskich zainteresowane Państwa Członkowskie współpracują ze sobą, mając na względzie harmonizację procedur monitorowania.

*Artykuł 5***▼M1**

Co trzy lata Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące wykonywania niniejszej dyrektywy w formie sprawozdania sektorowego, które obejmuje również inne stosowne dyrektywy wspólnotowe. Sprawozdanie to jest sporządzane na podstawie kwestionariusza lub szkicu opracowanego przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6 dyrektywy 91/692/EWG ⁽¹⁾. Kwestionariusz lub szkic jest przesyłany Państwu Członkowskim sześć miesięcy przed rozpoczęciem się okresu objętego sprawozdaniem. Sprawozdanie jest przesyłane Komisji w ciągu dziewięciu miesięcy od zakończenia trzyletniego okresu objętego sprawozdaniem.

Pierwsze sprawozdanie obejmuje lata 1993-1995 włącznie.

Komisja publikuje sprawozdanie wspólnotowe w sprawie wykonania dyrektywy w ciągu dziewięciu miesięcy od otrzymania sprawozdań do Państw Członkowskich.

▼B

W przypadku zmiany stanu wiedzy naukowej dotyczącej głównie toksyczności, trwałości i akumulacji rtęci w organizmach żywych i osadach lub w przypadku udoskonalenia najlepszych dostępnych środków technicznych Komisja przedstawia odpowiednie wnioski Radzie w celu zaostreżenia, gdy jest to konieczne, wartości dopuszczalnych i wskaźników jakości.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 1983 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48.

▼**B**

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

ZAŁĄCZNIK I

Wartości dopuszczalne, terminy ich osiągnięcia oraz procedura monitorowania zrzutów

1. Wartości dopuszczalne, przedstawione jako stężenia, których w zasadzie nie wolno przekraczać, wymienione są w poniższej tabeli.

Jednostka miary	Miesięczne przeciętne wartości dopuszczalne, których nie wolno przekraczać od dnia 1 lipca		Uwagi
	1983 r.	1986 r.	
<i>Solanka ponownie wprowadzona do obiegu i stracona</i> Mikrogramów rtęci na litr	75	50	Ma zastosowanie do całej ilości rtęci obecnej w całej wodzie zawierającej rtęć, odprowadzanej z terenu zakładu przemysłowego

We wszystkich przypadkach wartości dopuszczalne wyrażone jako maksymalne stężenia nie mogą być większe niż te przedstawione jako maksymalne ilości podzielone przez zapotrzebowanie na wodę na tonę zainstalowanej zdolności produkcyjnej chloru.

2. Ponieważ jednak stężenie rtęci w ściekach zależy od objętości zużytej wody, która jest różna dla różnych procesów i zakładów, należy we wszystkich przypadkach przestrzegać wartości dopuszczalnych przedstawionych jako ilość odprowadzanej rtęci w stosunku do zainstalowanej zdolności produkcyjnej chloru podanej w poniższej tabeli.

Jednostka miary	Miesięczne przeciętne wartości dopuszczalne, których nie wolno przekraczać od dnia 1 lipca		Uwagi
	1983 r.	1986 r.	
<i>Solanka ponownie przywrócona do obiegu</i> Gramów rtęci na tonę zainstalowanej zdolności produkcyjnej chloru	0,5 1,5	0,5 1,0	Ma zastosowanie do rtęci obecnej w ścieku odprowadzonym z jednostki produkującej chlor Ma zastosowanie do całkowitej ilości rtęci obecnej we wszystkich ściekach zawierających rtęć, odprowadzanych z terenu zakładu przemysłowego
<i>Solanka stracona</i> Gramów rtęci na tonę zainstalowanej zdolności produkcyjnej chloru	8,0	5,0	Ma zastosowanie do całkowitej ilości rtęci obecnej we wszystkich ściekach zawierających rtęć, odprowadzanych z terenu zakładu przemysłowego

3. Dienne średnie wartości dopuszczalne są cztery razy większe od odpowiednich miesięcznych średnich wartości dopuszczalnych podanych w pkt 1 i 2.
4. W celu sprawdzenia, czy zrzuty odpowiadają normom emisji, jakie zostały ustalone zgodnie z wartościami dopuszczalnymi określonymi w niniejszym załączniku, należy stworzyć procedurę monitorowania. Procedura ta musi przewidywać, co następuje:
- codzienne pobieranie próbki reprezentatywnej dla zrzutu w okresie 24 godzin oraz pomiar stężenia rtęci w tej próbce,
 - pomiar całej objętości zrzutu w tym czasie.

▼B

Ilość rtęci odprowadzanej w ciągu miesiąca należy obliczyć poprzez dodanie ilości rtęci odprowadzonych codziennie w ciągu tego miesiąca. Następnie sumę tę trzeba podzielić przez zainstalowaną zdolność produkcyjną chloru.

*ZAŁĄCZNIK II***Wskaźniki jakości**

Dla Państw Członkowskich stosujących wyjątek przewidziany w art. 6 ust. 3 dyrektywy 76/464/EWG normy emisji, jakie Państwa Członkowskie muszą ustanowić i jakich przestrzeganie muszą zapewnić, zgodnie z art. 5 niniejszej dyrektywy, zostaną ustalone w sposób zapewniający spełnienie odpowiedniego wskaźnika lub wskaźników jakości spośród tych, które są wymienione poniżej, w obszarze, w którym występują zrzuty rtęci przemysłu elektrolizy chloro-alkalicznej. Właściwe władze określają w każdym przypadku ten obszar oraz spośród wskaźników jakości wymienionych w ust. 1 wybiorą wskaźnik lub wskaźniki, które uważają za odpowiednie, biorąc pod uwagę przeznaczenie danego obszaru oraz uwzględniając fakt, iż celem niniejszej dyrektywy jest usunięcie wszystkich rodzajów zanieczyszczeń.

1. W celu wyeliminowania zanieczyszczenia zdefiniowanego w dyrektywie 76/464/EWG oraz zgodnie z art. 2 niniejszej dyrektywy ustala się następujące wskaźniki jakości:
 - 1.1. Stężenie rtęci w reprezentatywnej próbce mięsa ryb wybranej jako wskaźnik nie może przekraczać 0,3 mg/kg mokrego mięsa.
 - 1.2. Całkowite stężenie rtęci w śródlądowych wodach powierzchniowych, na które oddziałują zrzuty, nie może przekraczać 1 µg/l jako średniej arytmetycznej wyników uzyskanych w okresie jednego roku.
 - 1.3. Stężenie rtęci w roztworze w wodach ujścia rzek, na które oddziałują zrzuty, nie może przekraczać 0,5 µg/l jako średniej arytmetycznej wyników uzyskanych w okresie jednego roku.
 - 1.4. Stężenie rtęci w roztworze w wodach terytorialnych i wewnętrznych wodach przybrzeżnych, innych niż wody ujścia rzek, na które oddziałują zrzuty, nie może przekraczać 0,3 µg/l jako średniej arytmetycznej wyników uzyskanych w okresie jednego roku.
 - 1.5. Jakość wód musi spełniać wymogi wszystkich dyrektyw Rady dotyczących tych wód odnośnie do obecności rtęci.
2. Stężenie rtęci w osadach i w skorupiakach nie może w sposób znaczny wzrastać z upływem czasu.
3. Jeżeli do wód w danym obszarze stosuje się kilka wskaźników jakości, wody te muszą spełniać każdy z nich.
4. Wartości liczbowe wskaźników jakości, określonych w pkt 1.2, 1.3 i 1.4, mogą wyjątkowo oraz tam, gdzie jest to konieczne z przyczyn technicznych, zostać pomnożone przez 1,5 do dnia 30 czerwca 1986 r., pod warunkiem iż uprzednio powiadomiono o tym Komisję.

ZAŁĄCZNIK III

Referencyjne metoda pomiarów

1. Referencyjna metoda analizy mającej na celu określenie zawartości rtęci w wodach, mięsie ryb, osadach i skorupiakach to bezpłomieniowa spektrofotometria absorpcyjna atomowa po odpowiednim przygotowaniu próbki, która bierze pod uwagę w szczególności uprzednie utlenienie rtęci, a następnie redukcję jonów rtęci Hg (II).

Limity wykrywania ⁽¹⁾ muszą być tak ustalone, aby można było mierzyć stężenie rtęci z dokładnością ⁽¹⁾ $\pm 30\%$ i precyzją ⁽¹⁾ $\pm 30\%$ przy następujących stężeniach:

- w przypadku zrzutów — jedna dziesiąta dozwolonego maksymalnego stężenia rtęci określonego w zezwoleniu,
 - w przypadku wód powierzchniowych — jedna dziesiąta stężenia rtęci określonego we wskaźniku jakości,
 - w przypadku mięsa ryb i skorupiaków — jedna dziesiąta stężenia rtęci określonego we wskaźniku jakości,
 - w przypadku osadów — jedna dziesiąta stężenia rtęci określonego we wskaźniku jakości lub 0,05 mg/kg.
2. Pomiaru przepływu należy dokonywać z dokładnością $\pm 20\%$.

⁽¹⁾ Definicje tych terminów podane są w dyrektywie Rady 79/869/EWG z dnia 9 października 1979 r. dotyczącej metod pomiaru i częstotliwości pobierania próbek oraz analizy wód powierzchniowych przeznaczonych do pozyskiwania wody pitnej w Państwach Członkowskich (Dz.U. L 271 z 29.10.1979, str. 44).

*ZAŁĄCZNIK IV***Procedura monitorowania dla wskaźników jakości**

1. Dla każdego zezwolenia przyznanego na mocy niniejszej dyrektywy właściwe władze określają ograniczenia, procedurę monitorowania oraz terminy dostosowania się do odpowiedniego wskaźnika lub wskaźników jakości.
2. Zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 76/464/EWG dla każdego wybranego i stosowanego wskaźnika jakości Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji następujące informacje:
 - punkty zrzutu i sposoby rozpraszania,
 - obszar, na którym stosowane są wskaźniki jakości,
 - lokalizacja punktów pobierania próbek,
 - częstotliwość pobierania próbek,
 - metody pobierania próbek i pomiaru,
 - uzyskane wyniki.
3. Próbki muszą być odpowiednio reprezentatywne dla jakości środowiska wodnego na obszarze, na który oddziałują zrzuty, a częstotliwość pobierania próbek musi być wystarczająca do wykazania wszelkich zmian w środowisku wodnym, biorąc w szczególności pod uwagę naturalne wahania w warunkach hydrologicznych. Analizę ryb słonowodnych należy przeprowadzać na wystarczająco reprezentatywnej liczbie próbek i gatunków.
4. W odniesieniu do wskaźnika jakości w pkt 1.1 załącznika II, właściwe władze wybierają gatunki ryb, które mają być przyjęte za wskaźnikowe do celów analizy. Dla wód słonych gatunki wybrane spośród zamieszkujących wody przybrzeżne i łowione lokalnie mogą obejmować dorsza, witlinka, płastugę, makrele, łupacza i flądę.